

За кожен зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріали.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Copyright © 2006 John Wiley & Sons, Ltd. *J. Polym. Sci. Part A: Polym. Chem.* 44: 1105–1115 (2006)
DOI: 10.1002/pola.21301

Відкинувши політику філософії ідентифікації і при-
йнявши замість неї доктрину про «двомафазність»¹ інтер-
есів Америки і інтенсивні реалізації, у практичному стосу-
нці цієї доктрини США мусять здобувати союзників, отримувати
від себе ними, розраховувати на них. Звідси — система ко-
дифікаційних наслідків безпеки.

Однією цією системою, у теорії правильна й логічна, в практиці цілком позитивно підкріплена великою й постійною наругою, що забезпечує її службовцю, себто, щоб існуючі союзи більшовицької розпавлялися. Це не значить, що тільки у вільному світі раз-у-раз з'являються розколинки, а в комуністичному — ідеальні гармонія. Різня із Мадяриції, бунт Гомулки, перша ко-муністична війна — це минулостісказово у Східній Німеччині — це як надто відомо прояви ферменту, який ставить ці поновлений знак звитую боювою вартість, сімдесятних армія, „союзнитиному“ більшовицькій так званого Варшавського півкату цілком советської козмізмово. Але Совети, як лідер цього більшовицького з'являються усі порухи неспоконусу — танкістами, або чистими під тиском погроз, про що не може бути мови збому З'єднаних Держав, Варшавський пакт і союз СССР з комуністичним Китаєм — це більшовицькі продуктивності Московію і радянські легальні оформлення рани існуючого фактичного стану служуєності всіх „союзників“ супроти Москви, а західні аліанти — це дієсно свобідна воля свободних держав, що для них стинним критерієм з їхній власний інтерес.

Ось тут і починається клопіт. Якях 40 союзницьких та приятельських договорів із різними країнами — це не тільки виключення тих країн у сферу сильніших чи слабших впливів ЗДА, але й нараження ЗДА на конечність вічного балансування поміж суперечливими інтересами різних оточує країн. Найчільніші два союзники з НАТО — Англія і Франція — тягнуть за собою традиції колоніальних великодержав і досі ще не встигли їх позбутися. Англія випередила Францію: признавши нею протягом одного лише минулого року державної незалежності Ірані і Малайській Федерації збереження в Бритійському Коммонвелті давніших колоній чи доміній — Канаді, Індії, Південній Африці, Цейлоні то, «Бірма» — це проречистий доказ її політичної мудрості. Але й Англія протягом трьох років не може конструктивно поладнати проблеми Кипру, яка може щойно тепер наближатися до своєї розв'язки — після сотень трупів, каліцтв, евакуацій і великої шкоди для престижу власного та своїх союзників. І Англія на спілку з Францією перевела воєнні 1956 р. збройну виправу проти Єгипту — навіть не попередивши про це свого американського союзника, Франція з її власній політиці від кінця останньої війни завдала ще гіршого клопоту Америці. Через свою непертість вона втратила весь І Indo-Китай, колишня французька колонія Сирія зараз ризикувала ся на Москву, а від трьох років НАТО послаблено не відтягненням з Європи 500,000 французьких воєнк, яким марно «паціфікують» Альжир.

В суботу 3-го ч. м. 25 французських бомбардувальників трьома хвилями налетіли на туніські прикордонні містечка Сакет-Сіді-Юсеф і знищили його бомбами та скорострілним вогнем. Саме тоді відбувався там ярмарок. Згинувло цивільних осіб, в тому понад 20 жінок і дітей, зруйновано міцеву школу і поштову контору, спалено вантажне авто Червоного Хреста, що приїздило одяг для роздічі бідних, понад 100 осіб заповнили шпиталі в сусідніх містечках. Французи виправдують цей варварський акт безперервним провокаціям наскоками альжирських партизанів, що поведуються на нейтральній туніській території та обстрілюванням французьких літаків повстанською батареєю сабля біля того містечка. Тунісія не криється з своїми симпатіями до альжирського визвольного руху, але заперечує, наскільки давала пристановище альжирським партизанам. До Америки з цього такій клопіт, що 1. і Франція і Тунісія її приятелями і 2. між французькими літаками, що бомбардували арабське містечко, були машини, що їх в різні часи Америка передавала Франції.

Очевидно, ситуація ЗДА — дуже незручна і тому деякі ізраїльські секретарі, як висловилися в пресових коментарях, мусів «ходити по дипломатичній лінії» під час своєї постійної пресової конференції. Як у випадку англо-грецько-турецького конфлікту в зв'язку з Кипром, так і у франко-ізраїльсько-арабському конфлікті, де Аляскір, ЗДА віддає перевагу компромісному замірненню, хоч може, як твердять критики державного департаменту, надіслати енергійні й недовісті активно. Діють тут, з одного боку, французи, прив'язані до централістично-колоніальної системи, а з другого, як свого часу висловився Черчилль, занадто велика нетерпеливість колоніальних народів, що хочуть вступити в обставинах «надолужити» втрачене диктаторсько.

Бути лідером у такому світі — надзвичайно важко. Тому треба радше співчувати керівникам американської закордонної політики і з приязнями стверджувати їхній спокій з яким вони ставляться до своїх, ніколи дуже трудних співпраці, союзників та приятелів. А радість з таких відносин — тільки Москві.

3-го липня 1881 року президент Джеймс Гарфілд сів у початковий вагінгонський залізничної станції. Тоді президент мав на поїзд, не поїзд на президента, а сьогодні: тоді й охорона президента не була така сторожкою, як теперішня секретарська служба. Тому не трудно було громадянину Чарльзові Гю підійти до президента і дитиня стріляти в нього ззаду. Через три місяці після цього президент Гарфілд помер.

Принципа убивства, був особиста; але тло його має намір: кризь публічний характер. Його довгий час, майже щоденно відвідував Вільям Ді прохачуючи, а радше домагачи згідно урядові последи. Невідав й — і, розчарований крипає помістив на голі держави. Але домагання і последи, відмова і наразі виставо були подіями, що відігравалися на тлі довготривалого і давнього спору за етичність обсядження публічних урядів. Президент Гарфі, прихильник реформи і рішучий противник системи політичного патронату (протекції), був особисто згаданий у боротьбі за реформу. Змагання були гарячі і далеко не обмежувалися урядом і Конгресом. Маса населення домагалась полішення скандальних методів президент виграє боротьбу, ідуци з клімем потім зміни. Трагічний учин розчарованого шукача особистої вигоди сколихнув суспільним народом та його представників у Конгресі, і черда народ після того реформи довершилися законом „Сін Сервіс Ект” з 1883 року. Отож, 75 років тому народилась модерна американська бюрократія — професійна державний урядовець.

Треба сказати, що держава на службі не тишілася і я загалом не тишітися великим респектом у цій країні. Нехай тут ні сліду того престижний сполучається з урядничим станом у старій Німеччині Австрії Габсбургів чи в інших європейських державах. Причина цього, здається, є редукція світоглядова: це, приклад, традиція тут оцінює до бюрократії, традиція недовіря до державного апарату і через те відносно невелике бажання бути учасником того апарату. Істині, — традиційне легковаження людей, що не могли пробиватись власною діяльністю і здібностями, йдуть, сказати б, в руслі сільського, забезпеченого урядничого життя.

Ніжка зорганізована держава не може обійтися без свого контингенту постійних працівників. Здається, дивна ідея служби старого Китаю найближча в історії. Могутні організації римської імперії були основною силою римської імперії. Одна йдея впади разом на довгі століття. Потім далі деє на кінець 17 століття, поруч з організацією національних держав в Європі, головні в Північній Європі, відповідала і почала свій розвиток держава в Європі.

Дивним шляхом ішов розвиток цивільної служби З/А. У першому періоді її тої панував високий етний рівень, безпартійність, певна постійність федераль служби. Ця традиція, незроджена з особистого прикладу Вашингтона, проймала

міністрацію шістьох перших президентів, аж до 1829 року до початку т. зв. „Джексонівської демократії“. Президент Ендрю Джексон, вихованець західного пограниччя Північної Кароліни й Теннессі, мав доволі просте уявлення про демократію в дії. Перший демократ на президентському посту — Джефферсон, був таї думки, що „камон менш людина з громади, повинні мати шансу взяти участь уряді, але — через відповідну освіту й підготовку для цього. Джефферсон уважав, що правити державою повинна кох, хто для цього компетентний, але під чутливим контролем загально. Натомість другий великий демократ — президент Лікенс, твердив, що „обов'язки публічних урядів кий протей і дитя, що к жакта людина з інтелектуальною може їх виконувати“. У свід протесті думання він брав значче довільно засаду влади зародку через народ, і тоді хастів, щоб прийняти закон, що був і обов'язок, і виконання з рук до рук, і виключно тільки через громаду могла брати участь і уряд. В принципі це було шкідливо в життя системи президентства, бо тільки одному з прихильників президента партії діставали посади, а інші могли бути легко усувані. Була це система „спойле-дзіобі“. „Переможцетві владжати здобич“ — стало прийнятою фразою.

Поняття цивільності тлумачилися як система, вироджуючись у скандальне партійництво, дилетанство в державно-адміністративних апаратах. Не дивно, що оцінюють цю систему «здобички» зростають, і чимраз голосніше лунали домагання, щоб не тільки війська приналежності, а відомі зв'язки — заслуга державі, чимраз приєднати до державної служби. Ще за президента Гранта, в 1871 році Конгрес встановив був Комісію Цивільної Служби, а призначені на неї фонди держави зводили її проєктувати всього три роки. Все ж досвід мав і виступав і в інших системах, «мерит», і в додатку слави, уже успіх англійської системи, були цінним аргументом. Популяричний сентимент, очевидно після виступа Гарфільда, прямо примусив Конгрес в 1883 році видати закон про Цивільну Службу. Закон встановив постійну Комісію Цивільної Служби з метою «регулювати її поліпшувати вільну службу в ЗДА». Встановив федеральну систему кваліфікації, спертую на вияв компетенції шляхом іспитів і їх висвідів. Пізніші законодавчі закони дозволили в подальшому оформити організацію державного апарату: цивільна служба стала не тільки ефективнішою, але й більш привабливою як життєвий кар'єра.

Сьогодні тільки ключові позиції, т. зв. "полюс м'який" пости, як, наприклад, пости голів департаментів, задовжують і змінюють тільки голови уряду. Інші діють як найбільш кваліфіковані кандидати на основні пости висліді; постійні урядові можна змінити лише шляхом дисциплінарного процесу; службовців заповнює емеритур, постійні річні підвищення плати, карська оцінка і т. д.

І так тепер ЗДА мають
ло двох мільйонів держави

„Прикручування шпруги” означає легалізація позицій елементів у Польщі, здійснюване польською комуністичною партією під проводом її першого секретаря Владислава Гомулки на прохання минулого року, не припиняючи й досі. Гомулка і його співпартійці докладають усіх зусиль, щоб утримати комуністичний наморндник не тільки на всій польській пресі, але й на літературі та мистецтві. Намагання привели, з одного боку, до заборони „вільнодумних” журналів і часописів, як „По prostu” і „Штадлар Млодших”, а з другого — до виходу багатьох видатих польських письменників і критиків з радів польської компартії.

Здійснюючи це, прикручували шпублі" і репресуючи опозиційні та ревізіоністичні елементи. Гомулка примушував час від часу відступати від гострої партійної лінії і робити цілком несподівані тактичні зигзаги. Обраховані ці зигзаги на заспокоєння „лібералів", мовляв, польський уряд не є проти творчої свободи письменників і мистців. Для цієї мети польські партійні чинники заімплементували недавно „ідеологічний дубінь" між міністром високого інфляційства Стефаном Жолневським і партійним комісаром у справах літератури та диктатором партійної критики Леоном Кручковським, закликав комуністм це з довшого часу. Жолневський заатакував Кручковського за висловлену ним недавно вимогу, щоб кожний польський письменник дотримувався партійної лінії, і за погрозу, що всі неслухняні елементи будуть позбавлені можливості публікувати свої твори в журналах чи окремими книжками. Виступив із такою вимогою-погрозою Кручковський напевно не без порозуміння з Гомулкою; адже це й досі він займає пост голови партійної Культурної комісії, що й фактично підпорядковує всі письменницькі організації і видавництва (на це становиче призначено його в жовтні 1956 року після того, як на домагання письменницького загалу він був примушений зрезиґнувати із голоства в Союзі Польських Письменників). Виступ Кручковського викликав у Польщі широкую хвилю обурення проти ресталінізації, став темою багатьох коментарів закордонної преси. Гомулка почати та

службовців у різних ділянках. Але — хай і пахне це недемократично — державний апарат постійно росте. Росте не тільки кількісно, час вимагає, щоб піє він і якісно, а це значить якістю знання й характеру урядовців. Силою державного апарату, спертому на числі й якості службовців, держава має успішно конкурувати не тільки на внутрішньому фронті, тобто з власними приватними установами в країні, але й на зовнішньому, міжнародному фронті — з державними аппаратами інших держав, які конкурують за першество в світі, в тому числі й з тоталітарними державами. Це створює нові проблеми. В деяких 75-ліття своїх народів американська бюрократія не може спочити на лаврах. Розвиток кожної ділянки життя ставить і ставитиме чоразновіші вимоги до державного керівництва й його цивільної армії — бюрократії.

тичний відворот. Доручення здійснити цей вимішений зигляг одержав від Гомуліи Стелан Жолієвський, міністер і разом з цим редактор партійного тижневика „Політика“. У надрукованій у цьому часописі статті Жолієвський зажакував Круцьовського і ще во інших польських літерату (між ними відому Яніну Трагерунку) за висловлені ними „несправедливі твердження“ про „розвир“ польських письменників із соціалізмом, називаючи ці твердження „спрочуванням проблеми“ і стіючи навіть в обою „творчої свободи“. За словами Жолієвського, це задання письменників ошунуати соціалізм від несправди і зашукнування йнавіляють правду, хоч би яка вона була. Прикра, як болочка. Відночас з цим Круцьовський мусів одержати від партійного провідного доручення вислати „пацію“ за Жолієвським, бо зазначив як в черговому числі „Політики“ у спеціально зробленому з ним інтерв'ю він заявив, що, не зазначаючи на те, що за партією є повне право контролю над виданнями і виступами, все ж такі письменники і мислї не можуть бути розбавлені можливістю висловлювати свої погляди і конфронтувати їх із поглядами партійної публіки.

Зробивши такий „ліберальний“ зігзаг, провів польської компанії був примусений за який тиждень вернутися знову до „прикручування ширини“ і репресування „несулужбних“ журналістів. Цим разом громи впали на голову видавця прокомуністичного журналіста, головного редактора офіційного журналу „Нова Культура“, Віктора Ворониського. За те, що він посміє надрукувати кілька карикатур, неспідлих для соціалістської дідівності, Ворониського „резигнувано“ із становища головного редактора і перекинуто „в дорозі ладиски“ на яєць підняте становище, приблизно так, як перекинуто Малінкова чи Мотолова після їх вищипання ІЦК КПРС. Відбулося це усупереч жодній підтримці такої свободи вислову з боку своєї держави, але ж вона має свої межі, особливо коли йде про „святі і недоторканні“ Москву.

Дуже характеристичні для безупинної і делаті міцнішого", "прикучування шруби" в Польщі з останнє рішення польської компартії відомити організацію озброєних комуністичних боївків, відомі з їхньої боротьби із патріотів а. київціці київціці київціці перших повосних роках, а з їхніх акцій проти робітничих демонстрацій та страйків. Називалися ці боївки ОРМО (Охотничья Резерва Мліції Обивательскєй) і записалися дошкоулені в пам'яті польського населення, як допоміжні відділи ославленої "безпеки". Після жовтневих подій їм виділено зброю, а тепер з цих боївків творять спеціальні "оперативні з'єднання", вишкочуючи їх і узброюючи, всі підстави думати, що й ОРМО стане черговим допоміжним знаряддям для пацифікування ліберальних та непокірних елементів серед інтелектуалів і свідомого польського робітництва. З цього погляду реактивування ОРМО вимовищений актом за всі "ліберальні" закли. Стефанія ОЖолкевських.

ВСТУПАЮЩИЕ В ЧЛЕН

Варшавська атака німецьких соціал-демократів та вільних німецьких демократів проти польського уряду закінчилася сьогодні не абиякою помпалою, якої ці дві великі партії допустилися в обрахунку політичних сил, власне політичних суперечок, що топилися в урядових колах східної зони. Атака, яку вели і в німецькому парламенті і поза німецьким парламентом опозиційні партії через радіо та газети, дійсно летючка проти Аденраера, базувалася на надії, що в Східній Німеччині прийде до влади якийсь німецький "гомулка", з яким легко буде зрозумітися щодо об'єднання Німеччини. Полята такого німецького Гомулки могла б не тільки захитати уряд Аденраера, але й звернути німецьку прихильну опінію проти напрямної дії політики уряду німецького канцлера.

Чистота, яку провів Ульріх в Східній Німеччині, похваливши Шпрєвжана, Волькенбєра і Ельєнера та виключивши цих трьох партійних вождів із СЕД, викликала в опозиції певний настрій.

Тут треба зазначити, що між Східною і Західною Німеччиною немає щільно замкненої залізної заслони. Тисячі, аби навіть мільйони німців попереміщують із східної до західної зони і навпаки, відвідуючи своїх знайомих чи сводів, не числячи втікачів із Східної Німеччини. Останні в останніх днях знову втілює до режиму Ульбріхта понад 5,000 німців, а майже всі вони молодші за 24 роки. Нема також ніякого сумніву, що урядові кола Західної і Східної Німеччини дуже товчо від одного обсервують і що шпигунство — в повному розквіті. Сьогодні ясно, що опозиційні партії рахували на ідею велич зміни в режимі східної зони. Колись німецькі соціал-демократи та вільні німецькі демократи схвалювали політичну лінію уряду Аденауера щодо об'єднання Німеччини. Вони були і проти проєкту т. зв. «неутралізації Німеччини», були й проти всляких переговорів із урядом в Панкові. В останніх часах в їхніх поглядах зайшли поважні зміни. План Раднацького викликав правдиве захоплення як німецькими соціал-демократами; відомо також, що між німецькою соціал-демократією і польськими урядом був названий контакт. Згадаймо тільки, що проф. Карло Шмідт, один із найвизначніших німецьких

Добре сталося, що Редакція „Свободи“ (ч. 21.) відіслала листа п. Пр. Р. в справі вишівення українських національних прапорів на будинках українських установ та приватних домах під час цьогогороднього святкування роковин 22-го січня. Автор листа зазгачує про що спорку на терені метрополі Нью-Йорку, слухаю завважує, що „на безлідній дискусії, на шкідливій для української справи партії та чи не на шкідливій, і то в приватних, несуттєвих справах знайдуться люди, знайдуться знад та енергія і заінтересування. Але для так важливої справи, як масове вишівення прапорів у сорокові роковини відно незалежності Української Держави, що є насправді справою нашої честі й престижну, забракло в нас належного заінтересування“.

До цього питання дозволю собі докинути й мої міркування: В столиці стейту Нью Джерсі, ку Карла Сандбурга. Свою велику шеститомову працю, недостатню широкому читачеві, він згорює у синтетичне видання, яке вийшло у 1954 році під назвою „Абрагам Лінколн. Роки прерії і роки війни“. Для цієї праці Сандбург додатково використав архів, який зберігався сином Лінколна, Робертом, і який став доступним щойно у 1947 р. Матеріал систематизовано у 69 розділах. В книжці з 81 фото, дуже влучно дібраних образів Лінколна, родини, сучасників і деяких ситуацій. Читасться книжка із величезним зацікавленням.

„Дерево вимірюється тоді, коли воно повалене“. — пише Сандбург в одному місці своєї праці. І власне своєю працею від докінчив виміри постаті Лінколна.

Трентон 2 лютого 1958 р.

Іван Костюк.

ниче море. Ті самі зорі горять угорі. Років, рік не підняв

Синтезу відношення наступних поколінь до постаті Лінкольна Сандберг дає в таких заключних словах: „Верхів'я гір над хмарами, винизу тасм-

О. Животко-Чернова

Найвищим цінностям для тієї чужої, милосердної людини було б гоїти рани своєї країни, тішити осиротілих, без різниці, чи вони переможці, чи переможені. Цього йому не було дано, але його ідеал збереження цілості країни був осмислений і його підпис стоїть на історичному документі про скасування невольництва, хоч ця проблема була розв'язана не в його плані.

Інституція невольництва була органічною противагою натурі Лінкольна. Але він був справжній державник і розумів катастрофіальні наслідки, які могло спричинити в економіці Півдня нагале зрушення цієї інституції. Лінколін ніколи не був революціонером. Він

чого не треба дізнати, тільки порозуміти", таке було його переконання. Парадокс втім, що якраз він мусів провадити розгукну революцію у Північ. Сам Лінколін казав, правда, що він не провадив, а тільки слідує. Страшний впрок на перший погляд, але він показує в дійсності розуміння Лінколіном тієї маси, яку йому довелося провадити: розуміння ролі провідника, від якого вимагається надзвичайної чутливості щодо руху тої маси. Це думку образно висловив Емерсон, кажучи, що "Лінколін є привидною історією американського народу своєї доби. Він ішов перед народом відповідно до його руху, помітаючи чужі мислі, відчувати їх, і

Микола Радомський

мент, як людина громади
батько країни".

Справжнє означення Літ-колла. Це завдяки його ідею єдності існує на цій континенті одна велика держава. Інакше й було б д. Пінгуїнація, зсисомаї-логічних міркуваннях — би то виглядало на цих птерак економічно і політично, при наявності двох держав можуть бути дуже цікаві.

Динколи глибоко вірив у народ і покладав на нього велику відповідальність. Про одиний вісний, відносичий принцип, він сказав: «Я підма-в до приносу, але тримати його нагорі належить народові». Народ той в добу Динколи інтенсивно поповнювався чужинцями, які наліплювали Америку, то шукати часів (допоки не людина), то тім часи від політичних утисків. Не всі зможуть до чужинців, дещо, — Динко, шиймий серцем усіх, як

уей. Він знав, що так муси-
бути, і не вважав тих, на-
прибули раніше, за краді-
Тільки перебування на
території африканців, як з-
тангених сюди проти сво-
юлі, вважав за неприродне.
думав, що треба їх віділані-
сформуватиш чорну респу-
ліку в Ліберії і на Гатрі. Бо
до цього він був сином сво-
добі. Вивезення чорних з
Африки здавалося йому до-
риг розв'язанням проблем.
На це, однак, треба було т-
ких величезних сум, яких г-
кі було дістати.

Рорязання пробієм було, Чорні тів були, і с
мі вони сюди не прийшли. З
родок своїх пізніших турб
білі привезли самі. Того с
мого року, коли до берег
Нової землі приста втрівля
дик „Meisflauer“, привіта
до тих же берегів корабель
дев'ятнадцятьма сконани
чорними невідомими. Лізи
розаросло. Але я їхко рос
до певної межі — з часом лі
з

дям стала неприсмюмою музи-
ка кайданів. Вже перед гро-
мадською війною багато па-
нів дарувало волю своїм не-
вільникам, інші невольники

купували собі її самі. Істину невольництва підпадала, і коли навіть у деспотичній Російській імперії було зрушене кріпацтво, то в країні з такою демократичною конституцією воно не могло довго затриматись.

Однак, революційні елементи підганяли історичні події, не числячись ні з чим. Невільники стали вільними, хоч що не рінопоравними, і з бігом часу поволі, але певно, їхні нащадки доходять зривання. Проблема мішанців, яка так тривожила сучасників Линколна і його самого, буде розв'язувати час. За Линколна було мішанців в Америці щось із півмільйона (тільки в рабських стеїтах внаслідок системи), а тепер учні бачать у далекім майбутньому видно нової раси, в якій аме-

риконець буде не білим і не чорним, а мішаного кольору типу. Не перший приклад видтворення нового типу після змішань...

Багато людей називають Липко-Липка мучеником. Своєю мучеництвом він прийняв зацілість держави і сдійств нації. Кому дорога ідея цієї держави, той в пошані схилити голову перед скорботним виглядом її батька.

Наближається сторіччя відпочатку Громадянської війни. В такі ювілейні очі всіх звертають увагу на минулу добу. Події, люди оживають, проходять перед духовним зором. Вийде на нагоди ювілею ще кілька книжок про ту добу і її людей. Але про Липко-Липку кіба не можна сказати багатством. Ця центральна постать доби вже освітлена всебічно. Треба тільки стягнути рукою на книжкову полицю. І хто хоче пізнати цю незвичайну постать з найкращого джерела, нехай візьме книжку

ку Карла Сандбурга. Своєю велику шеститомову працю надруковано в 1941 році, він згорнув у широкому читачестві, він згорнув у синтетичні видання, яке вийшло у 1950 році під назвою „Абрагам Лінколн. Роки прерії і роки війни“. Для цієї праці Сандбург додатково використав архів, який зберігався синоді Лінколна, Робертом, і який став доступним щойно у 1941 р. Матеріал систематизований у 69 розділах. В книжці з 80 фото, досить влучно дібрані образів Лінколна, родинні сучасників і деяких ситуацій. Читачіся книжка із величезних зацікавленням.

„Дерево вимірності тоді коли воно повалене“, — пише Сандбург в однім місці своєї праці. І власне своєю працею від докінця виміри постає Лінколна.

Синтезу відношення наступних поколінь до постає Лінколна Сандбург дає в таких закінчених словах: „Bерxіп’s

...влада (ж. 13) змаришесту-
вати свої парторгії почування
і вилізати хоча б відкрити
американців за їхні пияцтво
наставляючи до наших роковин
— вишеним у дні 22-го січня
країнських прапори на приватних та інших будинках,
приміюючи українські уста-
нови. На цей заклик Екзекути
в Відділі УККА відгукнулися
в нашому місті тільки парафія
Української Католицької Цер-
кви св. Йосафата, парафія У-
країнської Православної Церк-
ви св. Юрія Переможця та... під-
савий. Не пішли назустріч цю-
му, здавалось б, самозрозумі-
лому закличові багато сотен
гетьманських українців, з яких
переважна більшість має влас-
ні будинки, а частина навіть
мешкає компактною масою в
прохідних районах міста.
Трентон 2 лютого 1958 р.

Іван Костюк.

REAL ESTATE

PATRIA REALTY CO.

240 E. 6th Street
NEW YORK 3, N. Y.

АСТОРІЯ — 1 пол., 6 кім., 2
модерні ліжники. Дешеве
перевірка на 2 год. Подат-
ок \$200. Повна ціна \$13,000.

БРОНКС — 22 пол., мур., в
кв. ділянці, одинокі огріви.
Річний дохід \$12,500. Ці-
на \$33,000.

Якщо хочете продати свій дім
чи бізнес, зробіть це за-
теlefонуєте до нас:
GRamercy 5-9070

BUSINESS OPPORTUNITY

3 причини смерті чоловіка.
ПРОДАЮ ДІМ
маленький готель.
Помірювана ціна. Також є
улюблені кімнати до вина-
му. Інформація:
325 E. 9th St., New York
від год. 11-4 по пол.,
або тел.: SPing 7-0929

PROFESSIONALS

DR. R. P. SITULIN
Медичні хірургічні поради.
Radiology-Electrocardiograph
(Heart)

Приймаю "compensation" cases
і "Blue Shield".

Години: від понеділка до п'ят-
ниці — від 12:30 до 2:30 по пол.
82 West 12th St., NYC
Phone: ORegon 5-8722

КНИЖКИ

3 НОВИХ ВИДАНЬ

Якщо хочете знати про слави
дідів УПА, про легендарних ге-
роїв, що в боях з німцями і
московсько-більшовицькими о-
купантами вкинули себе немилу
рухою смертю — купуйте по-
ну книжку

ПЕТРА МІРЧУКА
Українська
Повстанська Армія
1942 — 1952

Книжка має 320 сторінок чіткого
друку, багато ілюстрована ори-
гінальними фотографіями
і коштує лише \$8.00.

Замовляти:
"СВОБОДА"
P. O. Box 346,
Jersey City 3, N. J.

УВАГА — нова книга
ІСААК МАЗЕПА

Борця за волю України,
Написав
ПАВЛАС ФЕДЕНКО.

Ця книга є документом на-
шої славної визвольної бо-
ротьби.
Цю книгу повинен прочита-
ти кожний свідомий украї-
нець.

Ціна \$5.00

Замовляти:
"СВОБОДА"
P. O. Box 346,
Jersey City 3, N. J.

**ДРУГИМ РАЗОМ
БУДЬТЕ ВТОРОПНІ!**

Не платіть надмірних цін. Ку-
пуйте Ваше забезпечення, де
Вам подобається. Заки Ви огля-
даєте нове авто, фіналізуйте його
тут, а будете завжди спокій-
но сидіти за кермом.

НОВІ АВТА

Позначена сума	36 місяців сплат
\$ 800	\$ 24.86
1000	31.08
1200	37.30
1500	46.62
1800	55.94

УЖИВАНІ АВТА

Позначена сума	24 місяців сплат
\$ 800	\$ 37.43
1000	46.79
1200	56.14
1500	70.18
1800	84.22

THE NATIONAL STATE BANK
ELIZABETH, N. J.
від 1812
Call: EL 4-3400; CH 5-1120 or CR 7-4000
Members of Federal Deposit Insurance Corporation

ХРОНІКА УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

В Німеччині

УКРАЇНЦІ БУДУЮТЬ КАТО-
ЛИЦЬКИЙ ЦЕРКВУ
В МЮНХЕНІ

Поглядаючи до життя в місті
Мюнхені в Баварії Комітет буд-
ови української католицької
церкви рішив звернутися до
єпископа українців у вільному світі
і гарячим проханням: допоможіть
нам збудувати в Мюнхені свій
рідний Божий Храм!

Потребу рідної церкви в Мюнхені
відчували наші земляки
десять років тому. Уже тоді пе-
реведені були на цю ціль збір-
ки по таборах і прибирано де-
яку грошову суму, що після
впровадження в Німеччині нової
валюти зберегли тільки в
малому відсотку. І вона є тим
незамінним, а все-таки важли-
вим основним фондом будови
церкви в Мюнхені. Десять літ
тому не можна було з тою ма-
лою кількістю думати про будову
церкви, бо не можна було набутти
плоту.

Нині, дякуючи Милосердному
Божому Провидінню, що дис-
крет добрих людей, ми маємо
уже потрібну площу в гарній
ділянці міста про Шенберг-
штрассе (ділянка Богенга-
зен), і при цьому власний дім
на приміщення бюр Генераль-
ного Вікаріату і на мешкання
Генерального Вікарія Апосто-
льського Візитатора і для наще-
го нашого душпастирства
Мюнхену і округи. В цьому до-
мі знайшли приміщення деякі
наші установи, а поки збуду-
ється своя церква, уживається
однієї просторі залі на при-
ймання тимчасової молитовни-
ці для відправи щоденних Бого-
служб.

І дім, і площа під будову
церкви — це наша безцінна
власність, набута завдяки щедр-
ній допомозі Апостолического Пре-
столю і видатній допомозі чу-

жикних добродійних організа-
цій, що мають велике зрозумін-
ня для духовних і матеріальних
потреб української спільноти.
Не маємо сумніву, що з тих
самих джерел будемо мати де-
яку допомогу і на будову на-
шого Храму Божого, а все ж
такі треба сказати, що голов-
ний татар коштів будови і при-
краси церкви лежить на нас са-
мих, і ми радо понесемо той тя-
гар, щоб засвідчити перед Бо-
гом і перед світом нашу кріпку
і гарячу любов до Бога і непо-
хитливе приривання до нашого
образу і збудження на чужій
землі Божий Храм, що буде сві-
доцтвом нашої тисячелітньої
християнської культури.

Нашу порозбудовану церкву
підлядо під могутній покров
нашої Небесної Неньки Пресвя-
тої Богородиці і Приснодіви
Марії в почуванні найглибшої
вдячності за те, що під своїм
покровом зберегла нас впро-
довж нашого скитання на чуж-
щині. В нашому храмі будемо з
особливою ревністю почитати
нашого великого Спасителя і
мученика за церквою-релігій-
ну спільнсть, св. Священномуче-
ника Миколая.

В останніх роках безбожницька
Москва жорстоко пересліду-
вала українську Церкву, на Рідних
Землях у татарській. Супроти
наших Владик Мучеників і Іс-
повідників маємо велику зобо-
в'язаність за їх героїчну поста-
ву в обороні правди Христо-
вої Церкви. Ці зобов'язання ми
сповнюємо до деякої міри нашою
незмалою вірністю для свято-
го Апостолического Престолю, а
зокрема нашими щедрими по-
жертвами на будову достояння
Божого Храму у місті Мюнхені,
бо той Храм має бути також
тривалим пам'ятником нашого
об'єднання із нашою героїч-
ною Ісповідницями і Мучени-
ками за Христову Церкву.

Потребу нашого Храму Божого
в Мюнхені відчуває не тільки
наша еміграція, що остали-
ся в Німеччині, зокрема в Баварії,
але можна напевно сказати, що
та ціль еміграції, яка по
останній війні перейшла через
Німеччину і поселилася по різ-
них краях Європи і поза океа-
нами, є свідомою потребою нашої
церкви в Мюнхені, що була б
наглядним виявом нашої вдяч-
ності за Божу опіку і майже
чужинських скитання на чуж-
щині. Тут, у Баварії, є зосере-
жене найбільше число україн-
ців, тут, в науковому, культур-
ному, мистецькому і торговель-
ному осередку завжди бували і
в майбутньому перебувати-
муть постійно або в переїздах
наші брати українці. Своя цер-
ква, а під її крилами і наші куль-
турні установи, будуть для них
найкращим засобом для збере-
ження зв'язку з усім, що
рідне.

Прохаємо Вас, Брати Україн-
ці, а зокрема Вас, Всечесні От-
ці Душпастирі, допомогти нам
у нашому змаганні Вашими по-
жертвами. Пожертви прохаємо
надіслати на адресу Візита-
тури:

Apostolische Visitation der Ukr.
Kath. Kirche in Deutschland
München 27. Schönberstr. 9.
Dresdner Bank München.
Promenadeplatz 1, Kto. 1185/1

з допискою: на будову церкви.
За квітців (основний) і до-
броді будемо відправляти кож-
ної неділі окремі Богослужби.
Ваші ласкаві пожертви оголо-
симо своєчасно у часописі
"Християнський Голос".

Мюнхен, 20 вересня 1957.

Почесний Комітет:
Іван Архипісний, Апосто-
льський Візитатор, о. д-р І. Фухс,
Ген. Вікарій Архидієцезії, Мюн-
хен-Фрайінг, о. Петро Голі-
ський, Ген. Вікарій Ап. Візита-
тура.

Діловий Комітет:
Голова — д-р Юрій Панейко,
професор університету, м. голо-
ва — Степан Шах, кол. дирек-
тор гімназії, секретар — о. Іван
Лескович, канцлер Ап. Візита-
тура, скарбник — Микола Ши-
пайло, фінансовий дорадник
Ап. Візитації.

Члени:
о. д-р А. Циглер, професор уні-
верситету, о. д-р М. Марусин,
канцлер Ап. Візитації, проф.
Г. Мартиненко, голова УХР в
Німеччині, проф. М. Проць —
директор гімназії, інж. Г.
Комаринський.

ЩАДЛИВ У ЛЕГКІЙ СПОСІБ
КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ
ЧЕРЕЗ ПЕРПОЛ СЕВІНГС
BUY U.S. SAVING BONDS

У ЗРУПНОВАНОМУ САКЕТІ СІДІ ЮСЕФ

Група населення, оглядає руїни спричинені французькими
налетами на туниське прикордонне містечко Сакет Сіді Юсеф.
У виліті налетів загинуло 68 тунісців і понад 100 було
важко поранених.

Відзначено 40-річчя створення Української
Республіканської Капелі Ол. Кошиця

Нью-Йорк. — Минулої субо-
ти, 15-го лютого, тут з ініці-
ативи Хору Свято-Троїцької
Церкви під проводом проф. В.
Трухлого відзначено 40-річчя
створення славної Укра-
їнської Республіканської
Капелі під проводом Олекса-
ндра Кошиця, що пісню здо-
бувала симпатії для України
народів світу саме в тому часі,
як Україна тієї призири най-
більше потребувала. Відзна-
чення роковин відбулось в за-

Українці Нью-Йорку закінчили карнаваловий
сезон багатолюдним балом „Червоної
Калини”

Нью-Йорк. — Українці мет-
рополітального Нью-Йорку за-
кінчили цьогорічний карна-
валовий сезон багатолюдним ба-
лом „Червоної Калини”, що
відбувся минулої суботи, 15-
го лютого в залі Українсько-
го Народного Дому, перепов-
нений однако, як молоддю,
так і старшим громадянством,
не зважаючи на рідкісну сні-
говію, що саме в тому часі
починала засипати Нью-Йорк.
Між гостями можна було ба-
жити і президента УНР в ек-
зилі д-ра Степана Витвицько-
го, і головного передсідника
УНСОУ п. Дмитра Галичи-
на і багато інших відомих
громадян. Окремою атракцією
на цьому балі була прива-
ність д-ра Олександра Саса
Яворського, що своїм знанням
з історії Америки, виявленням
на телевізійній програмі: „За-
питу вартості 64,000 доларів”
здобув уже не тільки 96,000
доларів, але й славу „найпо-
пулярнішої людини” в Аме-

СССР хоче „неутралізувати” Альбанію,
якщо Італія виступить з НАТО

Рим. — „Приятельська де-
легация” московських комуні-
стів, яка приїхала у відвідини
до Італійських комуністів,
привезла з Москви інструкції
для своїх італійських підголо-
сників, які надалі поведуть пропа-
ганду на території Італії. Водно-
час, ця делегация, яку очолю-
ють Пйотр Поспелов і Борис
Н. Пономаров, пустила в іта-
лійській пресі пробний баллон
— нову спробу розколотися за-
хідних союзників. Мовляв, Со-
ветський Союз погодиться зре-
ктися з своїх морських і ра-
кетних баз в альбанських пор-
тах Валонії і Дураццо, якщо
Італія виступить з НАТО.
Крім цього, Совети готові —

за таку ціну — зректися всіх
своїх репарацийних претензій
з титулу шкід з останньої вій-
ни, дати фінансову і технічну
допомогу Італії, визнати пра-
ва Католицької Церкви в ко-
муністичних країнах та на-
в'язати дипломатичні взаєми-
ни з Ватиканом — твердять
італійські газети. Цю „ідею”
пропозицію мав би зробити
Хрущов особисто італійсько-
му президентові Гронкі, якщо
більшевики приїдуть б до пе-
реконання, що в італійських
урядових колах настав відпо-
відний настрій, щоб запроси-
ти Гронкі на візиту до Моск-
ви. Советські бази в Альбанії
загрожують тепер Італії з
найближчого її сусідства.

Повідомляємо Родину, Знайомих і Приятелів
зі Збаражк, що ми отримали сумну вістку,
що 29-го грудня 1957 р., померла на засланні
в Красноярьському Краю, наша
ДОРОГА СИНОВА, БРАТОВА І ШВАГРОВА

Александра з Бєрезів
БОРАК

Прожила всього 47 років,
відійшла у вічний спочинок, залишаючи
цілковитими сиротами доньку й сина
та стареньку хвору матір.
В глибокому смутку:
Олена БОРАК — теща
Аркадія і о. Василь СТЕБЕЛЬСЬКИЙ,
братова й швагер

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

„ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. —
Т-во „Українська Січ”, Відд.
170, повідомляє, що Збори від-
будуться у п'ятницю, 21-го лю-
того 1958 р., о год. 6-й веч., у
приміщенні УНДОму 433 Но-
бокей Аве. Обов'язком кожного
допускаючого члена є прийти і
вирішити свої вкладки. — П.
Мелен, пред.; В. Плещин, кас.;
І. Грбар, секр.

БАФОН, Н. Дж. — Місячні
збори Т-ва ім. Т. Шевченка,
Відд. 281, відбудуться у п'ят-
ницю, 21-го лютого 1958 р., в залі
УНДОму — 33-35 19-та вул.
о год. 7-й веч. Просимо
всіх членів прийти на означен-
ний час. Порядок: вибір де-
легатів і заступників на конвен-
цію УНСОУ. — М. Сірий,
пред.; Я. Лаврів, кас.; Л. Ва-
чинський, секр.

СІДБЕРН, Онт. — Управа
Відд. 439, повідомляє, що Річні
збори Відд. відбудуться в п'ят-
ницю, 21-го лютого 1958 р., в
залі УНО при 130 Фруд дорозі,
о год. 7-й веч. На зборах відбу-
ється вибір делегатів на кон-
венцію УНСОУ. Просити
про численну участь і точність.
М. Шилок, пред.; В. Запер-
ковий, секр.

Видання Книгоспілки
в Нью-Йорку.
МИХАЙЛО
КОНОВІНСЬКИЙ

Повна збірка творів у двох
томках. Видання перше ілю-
строване. Ціна за два томи
\$9.00.

М. ГОГОЛЬ
ТВОРИ 1-2 Українська
тематика в українському пе-
рекладі за стилістичною ре-
дакцією М. Зерова та А. Ні-
ковського. Багато ілюстра-
цій. Ціна \$3.75.

Замовляти:
"СВОБОДА"
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

ДЛЯ ШКІЛЬНОЇ
ДІТВОРИ
найкращою лектурою —
це історична повість з
козацьких часів
БОГДАНА ЛЕПКОГО
КРУТИН
Ціна тільки 75 цт.

Замовляти:
"СВОБОДА"
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

ВИЙШЛА З ДРУКУ БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА КНИГА

Олексій Повстенка
КАТЕДРА СВ. СОФІЇ У КИЄВІ
Видання УВАН.
В 336 ілюстрацій показано мистецьку велич кате-
дри св. Софії, її архітектуру, мозаїку, фрески
і всю оздобу.
В тексті зміщено історію Катебри від початку
до наших часів.
Книжка великого альбомного формату, 472 ст.
на найкращому крейдяному папері — тексти ан-
глійською й українською мовами.
Ціна \$12.50.

Замовляти:
"СВОБОДА", 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ВІЙШЛА З ДРУКУ БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА КНИГА

Олексій Повстенка
КАТЕДРА СВ. СОФІЇ У КИЄВІ
Видання УВАН.
В 336 ілюстрацій показано мистецьку велич кате-
дри св. Софії, її архітектуру, мозаїку, фрески
і всю оздобу.
В тексті зміщено історію Катебри від початку
до наших часів.
Книжка великого альбомного формату, 472 ст.
на найкращому крейдяному папері — тексти ан-
глійською й українською мовами.
Ціна \$12.50.

Замовляти:
"СВОБОДА", 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ВІЙШЛА З ДРУКУ БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА КНИГА

Олексій Повстенка
КАТЕДРА СВ. СОФІЇ У КИЄВІ
Видання УВАН.
В 336 ілюстрацій показано мистецьку велич кате-
дри св. Софії, її архітектуру, мозаїку, фрески
і всю оздобу.
В тексті зміщено історію Катебри від початку
до наших часів.
Книжка великого альбомного формату, 472 ст.
на найкращому крейдяному папері — тексти ан-
глійською й українською мовами.
Ціна \$12.50.

Замовляти:
"СВОБОДА", 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ВІЙШЛА З ДРУКУ БАГАТО ІЛЮСТРОВАНА КНИГА

Олексій Повстенка
КАТЕДРА СВ. СОФІЇ У КИЄВІ
Видання УВАН.
В 336 ілюстрацій показано мистецьку велич кате-
дри св. Софії, її архітектуру, мозаїку, фрески
і всю оздобу.
В тексті зміщено історію Катебри від початку
до наших часів.
Книжка великого альбомного формату, 472 ст.
на найкращому крейдяному папері — тексти ан-
глійською й українською мовами.
Ціна \$12.50.

Замовляти:
"СВОБОДА", 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ARKA Company
48 E. 7th St.
New York City
Телеф.: GR 3-3550
20% ЗНИЖКИ
(за зворотом цього відтинка).

РОЗШУКИ

Сестра Марія з дому Шуст
і чоловік Михайло Квока
пошукують брата
Стефана ШУСТ.
зі села Попелі, Дрогобицького
повіту. Хто знає про нього,
або він сам, просимо з'ясувати
на адресу:
Mushajlo KWOKA
3136 Camden Ave., Lorain, Ohio

Д-р. мед. Михайло КУЛИК,
зі Львова, правдоподібно в 1955
році перебував в Нью-Йорку.
Прому відгукнутись на адрес:
Носифа КУЗЬ
107 Court Street
Georgetown, Ky.

Іван Семенович ОВЕРКО з Пол-
тавщини з Миргорода (с. Кибин-
щиці) шукає своїх братів,
інж. МИХАЙЛА і ФЕДРА,
сестер, ТАЇНО І МАРУСЮ,
та знайомих, які знають моїх
рідних.
Іван Сем. ОВЕРКО
4300 Apple Ave., Apt. 3
Cleveland 13, Ohio

Сестра Тереза пошукує брата
Антонія КУРІЛКА.
Уродився в селі Ісак, Турка, пор-
столий, який знаходився у Ні-
меччині, Горинь Шлеськ. Хто
знає про нього, або він сам,
прошу писати на адресу:
Tereza SKALY
402 Jefferson Ave., Utica, N. Y.
Заграничні часописи прошу
передрукувати.

MISCELLANEOUS

ШТУЧНІ ЗУБИ.

Багато людей з штучними зу-
бами постійно клопочуться то-
му, що їхні зуби литки впа-
дають, зсуваються або хитаються
вже в невідповідний пору. Не
бійтеся, що це може трапитися
Вам. Поспіште тільки Ваші зуби
літати і до речі ж FAS-
TEETH the alkaline (некислот-
ний). Цей порошок сильні-
ше тримає Ваші зуби і Ви бу-
дете почуватися свободніше. Не
виділяє кариєсу. Стримувє при-
смак у роті (зубний відіток).
FASTEETH можна дістати в
кожній аптеці.

Кожний свідомий українець та
кожна свідомка українська впа-
ють своїм обов'язком стати в
рядах Українського Народного
Союзу, щоб своїм членством
збільшити ряди ідейних украї-
нських патріотів.

ЧИТАЙТЕ РОМАН
сучасного письменника
УЛАСА САМЧУКА

ОСТ
ТОМ I.
Ціна \$2.00.

Замовляти:
"СВОБОДА"
P. O. Box 346
Jersey City 3, N. J.

КУПУЙТЕ НОВУ ПОВІСТЬ
В. ЧАПЛЕНКА

„Півтора Людського”
Тема повісті взята з часів
революції 1917-20 років на
Україні. Автор подає тодішні
події з великим драматизмом
і через те тір читачів з
неабиякою цікавістю.
Ціна \$1.50.

Замовлення з належністю
прошу слати на адресу:
"СВОБОДА"
P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ІВАН КОВАЛЬЧИН

FUNERAL HOME
COMPLETELY
AIR CONDITIONED
ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОХОРО-
НАМИ В ОТЕПІ
Ціна притулку для всіх
NEW JERSEY

Обслуговує чесна і найкраща
у випадку смутку в родині
якщо як і дема тат
і в нові!

JOHN
KOWALCHUK
129 GRAND STREET,
cor. Warren Street,
JERSEY CITY 2, N. J.
Tel. HEnderson 4-5131

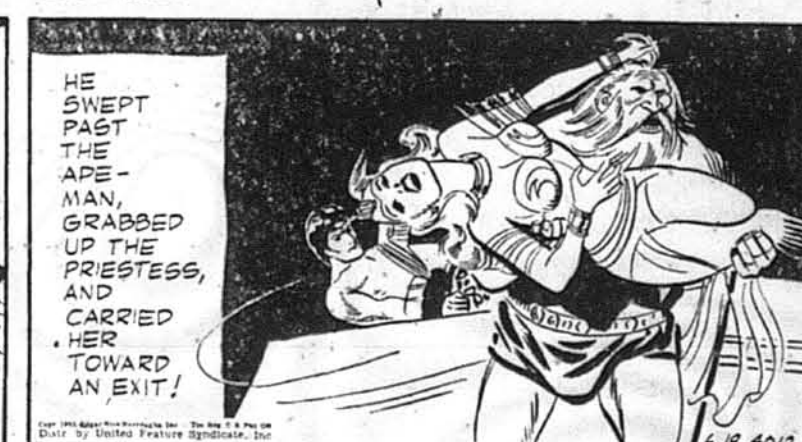
ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Занимається похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контрольована темпера-
тура, Модерна каплиця
до ужитку даром.

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel. ORchard 4-2568

Шойно жінка різнула шнур, яким зв'язаний був Тарзан,
звірлюк відкинув геть палицю і кинувся вперед!

Він помчався повз мавполюда, вхопив жрекиню і поїс
ї до виходу.